

Wijlre, 27 oktober 2024

Lieve Wintertijd,

De eerste kerstverlichting hangt al in de voortuin,
een rendier in warmwit neon, die ik vanuit mijn werkkamer zie,
eerste verdedigingslinie tegen het lengende duister

alles in een poging het serotonineverval tegen te gaan

ook heb ik meer daglichtlampen opgehangen, bij elkaar
stralen ze duizenden lumen uit, mijn schrijfzolder
licht op als een oude Westlandkas en ik
tracht als een tomaatje mijn vorm vast te houden

en om 's nachts de slaap te vatten
(de R van Rust, Reinheid en Regelmaat zit immers in de maand)
luister ik op de oortjes van mijn slaapmasker naar kalmerende geluiden

eerst probeerde ik de natuur op te roepen, met kabbelende beekjes, de zee,
knapperend haardvuur en tropische regenbuien met in de verte af en toe een donderslag

het wakkerde mijn verlangen naar vertes aan
maar bracht me niet in slaap

dus schakelde ik over naar de meer meditatieve tonen;
klankschalen, *ohm*-chantende monniken, Japanse fluiten, Gregoriaanse koren

heilzaam voor sommigen, vast, ik wil niemands weg naar innerlijke vrede bezoedelen,
maar voor mij net zo rustgevend als zoemende muggen of huilbaby's

wat me uiteindelijk werkelijk de dromen in draagt
is de illusie van beweging; het brommen van een auto,
het voorbijglijden van een snelweg, het klikklakken
van ijzeren wielen over een treinrails, het kraken
van hout en touwen van een zeilschip dat door de golven klieft

het geluid van onderweg zijn dus, van iets achter je laten
en ergens naartoe gaan, al is het maar naar de volgende dag,
waar elke morgen weer de mogelijkheid van een nieuwe wereld op je wacht.

Wanneer ik Mia naar bed breng, zingen we een liedje
over een kleine walvis die over de horizon springt.

Weet je wat horizon is? Vraagt Mia dan, elke avond.
Wat dan? Vraag ik haar. Horizon, is haar antwoord, dat is verte.

En wanneer haar blik al naar die verte drijft
nemen we afscheid, met een knuffel -
van de kleine walvis, van weer een dag,
en van het uurtje dat de winter aan de tijd plakt

om het te bewaren in het holst,
terwijl wij onderweg blijven
naar de mogelijkheid van een nieuwe wereld.